

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«26» травня 2022 року

Слідчий слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області старший лейтенант юстиції Савенко Олег Олегович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке внесено 20.04.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань під № 22022101110000093 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до положень статей 42, 276, 277 та 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Хітрова Андрія Михайловича,
23.09.1989 року народження, уродження
міста Новокузнецьк російської
федерації, росіянина, громадянина
російської федерації, зареєстрованого за
адресою: російська федерація,
Кемеровська область, Новокузнецький
район, місто Новокузнецьк, проспект
Металургів, будинок 40, квартира 37.

про те, що він підозрюється у вчиненні злочину:

- порушенні законів та звичаїв війни, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням на окупованій території за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, за наступних обставин.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Хітров А.М.:

Громадянин Російської Федерації Хітров Андрій Михайлович, беручи безпосередню участь у військовій агресії російської федерації на території України, будучи військовослужбовцем збройних сил російської федерації та усвідомлюючи злочинність своїх дій, перебуваючи на території селища міського типу Гостомель Київської області, протягом березня 2022 року вчинив кримінальне правопорушення проти волі, честі та гідності цивільних осіб, тобто жорстоке поводження із цивільним населенням на окупованій території Київської області.

Відповідно до статті 28 Конституції України кожен має право на повагу до його гідності. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому,

нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Статтею 29 Конституції України передбачено, що кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність. Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

Статтею 33 Конституції України передбачено, що кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до вимог ч.ч. 1, 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 03.07.1954, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ч. 1 ст. 4 даної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі ст. 13 вказаної Конвенції, положення частини II цієї Конвенції щодо загального захисту населення від деяких наслідків війни стосуються всього населення країн, які перебувають у конфлікті, без будь-якої дискримінації за ознакою, зокрема, раси, національності, релігійних або політичних переконань, і спрямовані на полегшення страждань, спричинених війною.

Згідно зі ст.ст. 27, 29 вказаної Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу. З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема, стосовно раси, релігії або політичних переконань. Сторона конфлікту, під владою якої є

особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст.ст. 31-33 вказаної Конвенції забороняється, зокрема: пограбування; жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей. Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Згідно з преамбулою Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), положення даних конвенцій та цього Протоколу повинні за всіх обставин цілком застосовуватися до всіх осіб, які перебувають під захистом цих документів, без яких-небудь несприятливих відмінностей, що полягають у характері чи походженні збройного конфлікту або у причинах, що висувуються Сторонами в конфлікті чи приписуються їм.

Згідно з ч. 1, ч. 2 ст. 75 вказаного Протоколу заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема, катування всіх видів - фізичні чи психічні; тілесні покарання; знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження; погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Статтею 1 Декларації про захист усіх осіб від катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження і покарання, затвердженого Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1975 №3452 (XXX) (далі – Декларації) визначено, що катування означає будь-яку дію, за допомогою якої людині навмисно заподіюється сильний біль або страждання, фізичне чи розумове, з боку офіційної особи або за її підбурюванням з метою отримання від неї або від третьої особи інформації або зізнань, покарання її за дії, які вона скоїла або в скоєнні яких підозрюється, або залякування її або інших осіб. В це тлумачення не включаються біль або страждання, які виникають лише через законне позбавлення волі, з огляду на стан, властивий цьому або внаслідок цього, в тій мірі, наскільки це сумісно з Мінімальними стандартними правилами поведження з ув'язненими.

Крім цього, статтею 2 Декларації визначено, що будь-яка дія, що представляє собою тортури або інші жорстокі, нелюдські або такі, що

принижують гідність види поводження і покарання, с образою людської гідності і повинно бути засуджене як порушення цілей Статуту Організації Об'єднаних Націй та порушення прав людини і основних свобод, проголошених у Загальній декларації прав людини.

Статтею 3 вищевказаного міжнародно-правового акту визначено, що жодна держава не може дозволяти або терпимо ставитися до катувань та інших жорстоких, нелюдських або принижуючих гідність видів поводження та покарання. Виняткові обставини, такі, як стан війни чи загроза війни, внутрішня політична нестабільність чи будь-який інший надзвичайний стан, не можуть слугувати виправданням для тортур або інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання.

24 лютого 2022 року о 05:00 годин президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

Надалі збройними силами рф, що діяли за наказом керівництва рф та зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах та складах ЗС України, а також підрозділам ЗС та інших військових формувань після чого рф скоєно вторгнення на територію суверенної держави України.

В зв'язку з чим Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Так, 03.03.2022 року Хітров А.М., проходячи військову службу за контрактом у збройних силах російської федерації, у складі зведеного підрозділу управління росгвардії у Кемеровській області разом з іншими невстановленими військовослужбовцями збройних сил російської федерації, незаконно перетнув державний кордон України, та в подальшому з метою окупації увійшов до смт Гостомель Київської області, де примусово захопив квартири в житловому будинку за адресою: Київська область, смт Гостомель, вул. Свято-Покровська, буд. 73Д, зокрема квартиру, яка на праві власності належить Коваленку А.І.

В подальшому, після повної окупації селища міського типу Гостомель Хітров А.М. та невстановлені військовослужбовці збройних сил російської федерації розпочали незаконні обшуки будівель міста з метою виявлення українського населення, військовослужбовців Збройних сил України та співробітників правоохоронних органів. Зокрема, незаконні обшуки проводились за адресою: Київська область, смт. Гостомель, вул. Пушкінська, буд. 3, та за адресою: Київська область, смт. Гостомель, вул. Свято-Покровська, буд. 73Д, шляхом вибивання дверей та розбивання вікон.

Так 03.03.2022 приблизно о 14 годині 00 хвилин Хітров А.М. за попередньою змовою із іншими невстановленими особами – військовослужбовцями збройних сил російської федерації, почали перевіряти жителів будинку за адресою: Київська область, смт. Гостомель, вул. Пушкінська, буд. 3, погрожуючи їм зброєю та роздягаючи їх догола. Після перевірки Гапона А.В., Гапона В.В., та інших невстановлених

досудовим розслідуванням осіб утримували в підвалі вказаного житлового будинку. При цьому Хітров А.М. разом із невстановленими військовослужбовцями збройних сил російської федерації вчиняли побиття прикладами зброї по ребрах та ногах, погрожували зброєю Гапону В.В. Під час незаконного утримання в підвалі Хітров А.М. та невстановлені військовослужбовці збройних сил російської федерації знущались над утримуваними особами, відмовляли в їжі, питній воді, імітували розстріли з метою залякування незаконно утримуваних осіб.

Також Хітров А.М. та невстановлені військовослужбовці збройних сил російської федерації з застосуванням сили та залякування зброєю незаконно відібрали у Гапона В.В. мобільний телефон «Samsung» та у Гапон А.В. мобільний телефон «Huawei».

Крім того, 04.03.2022 приблизно о 15 годині 00 хвилин Хітров А.М. за попередньою змовою із іншими невстановленими особами – військовослужбовцями збройних сил російської федерації, почали перевіряти документи жителів будинку за адресою: Київська область, смт Гостомель, вул. Свято-Покровська, буд. 73Д, погрожуючи їм зброєю та незаконно відбираючи мобільні телефони. Після перевірки Дмитрука А.Л. та інших п'ятдесяти невстановлених досудовим розслідуванням осіб утримували в підвалі вказаного житлового будинку. У вказаному підвалі також утримувалися особи, які проживали в будинку за адресою: Київська область, смт Гостомель, вул. Свято-Покровська, буд. 73Е.

При цьому, з метою надання законності своїм вчинкам, Хітров А.М. та інші військовослужбовці збройних сил Російської Федерації пояснювали свої дії потерпілим здійсненням «фільтраційних заходів».

Таким чином, Хітров Андрій Михайлович підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням на окупованій території за попередньою змовою групою осіб, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції

Олег САВЕНКО

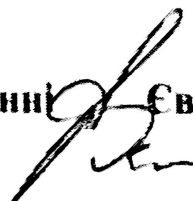
ПОГОДЖУЮ

Прокурор відділу

Київської обласної прокуратури –

прокурор, який здійснює процесуальне

керівництво у кримінальному провадженні

Євген ЗАВІСТОВСЬКИЙ

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2022 року отримав о «__» год. «__» хвилин
«__» _____ 2022 року

Підозрюваний: _____ / _____

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваній невідкладно повідомлені та детально роз'яснені її права, як підозрюваної. передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» _____ 2022 року

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

**Слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області**

Олег САВЕНКО